

Německé obyvatelstvo na východních německých územích a územích s německým obyvatelstvem v jižní, východní a jihovýchodní Evropě v září 1939

Franz Chocholatý Gröger, Juli 2011

Státy,země,provincie dle územního stavu k 31.12.1937	Německé obyvatelstvo	
Německá východní území¹ celkem		9 955 000
Východní Prusko-Ostpreussen	2 473 000	
Pomořansko-Pommern	1 884 000	
Východní Braniborsko-Ostbrandenburg	642 000	
Slezsko-Schlesien	4 576 000	
Svobodné město Gdaňsk-Frei Stadt Danzig	380 000	
Baltské státy celkem		250 000
Estonsko	17 000	
Lotyšsko	63 000	
Litva ²	118 000	
Litva - zbývající území	52 000	
Polsko celkem		1 200 000
Poznaňsko-Západní Prusko	335 000	
Východní Horní Slezsko	330 000	
Východní Těšínské Slezsko	40 000	
Střední Polsko	360 000	
Volyň	65 000	
Halič	70 000	
Československo celkem		3 544 000
Sudetoněmecká území	3 012 000	
Čechy a Morava zbylé území	259 000	
Západní Těšínské Slezsko	67 000	
Hlučínsko	52 000	
Slovensko	24 000	
Zakarpatská Ukrajina		
Maďarsko celkem		600 000
Západní Maďarsko	70 000	
Maďarské středohoří	220 000	
Budapešť	30 000	
Švábské Turecko ³ - Schwäbische Türkei	220 000	
Baška a Banát	40 000	
Ostatní území	20 000	
Rumunsko celkem		782 000
Sedmihradsko celkem	253 000	
Banát	274 000	
Satu Mare, Bihor, Maramureš	34 000	
Bukovina- Buchenland	81 000	
Dobruďža	15 000	
Besarábie	93 000	Staré
Rumunsko	32 000	
Bývalá Jugoslávie celkem		536 000
Banát	126 000	
Baška a Baranĵa	191 000	
Srem - Syrmien	72 000	
Slavonie	69 000	
Bosna, Hercegovina a zbytek Srbska	30 000	
Chorvatsko	14 000	
Dolní Štýrsko-Untersteiermark, a Zámuří-Übermurgebiet ^o	13 000	

Kraňsko-Krain ^o	6 000	
Kočevje-Gottschee ^o	15 000	
Sovětský Svaz celkem		1 400 000
Povolží	420 000	
Volyně (východní)	60 000	
Ostatní Ukrajina	360 000	
Krym	60 000	
Severní Kavkaz	100 000	
Jižní Kavkaz	30 000	
Ostatní evropská území	160 000	
Asijská území	210 000	
Celkem		18 267 000
¹ Jde o území připojena po roce 1945 k Polsku a k SSSR- Kaliningradská oblast ² S východopruským územím Klajpeda (Memmelgebiet) anektovaným v roce 1923 • Województwo śląskie autonomní oblast vznikla odtržením od Německa v roce 1920 a fakticky existující v letech 1922-1939 • Východní Těšínské Slezsko vznikl v roce 1920 připojením část Těšínského Slezska k Polsku ³ Jihovýchodní území Maďarska ohraničeno Balatonským jezem a řekami Drávou a Dunajem s centrem Pécs ^o Území současného Slovinska Dolní Štýrsko se rozkládá na severovýchodě Slovinska mezi řekami Sávou a Murou s centrem Maribor, Zamoří leží na severovýchodním výběžku s centrem Murska Sobota (Olsnitz). Kraňsko (Krain) tvoří střed Slovinska ležící mezi Korutanskem, Gorici a Gradiškou, Istrií, Chorvatskem a Dolním Štýrskem s hlavním městem Ljubljana (Laibach), Kočevje byla německy mluvící oblast zvaná také Gottscheer Landes (Kočevska) ve vévodství Kraňsko, jehož centrem bylo město Gottschee (Kočevje)		

Mimo uzavřený německý mluvící prostor v rámci Svaté říše římské vznikaly v průběhu kolonizace a budování států německé osady a sídelní území. V Pobaltí vznikla tato území kolonizaci řízenou příslušníky vedoucí vrstvy pobaltských Němců z Tallinu, Rigy a Tartu a řádových rytířů v oblasti Pruska a přilehlých území. Pronikali také na území historického Polska a usazovali se v centrálním Polsku, v okolí Lodže v Haliči a ve Volyni. Na území Ruska byli povoláni ruskými cary a noví osadníci se usazovali především v povodí Volhy, u Černého moře a na Krymu. Uherští králové povolávali ozbrojené sedláky, řemeslníky, horníky a kupce aby kolonizovali a bránili severní a východní uherského pohraničí. Vznikly tak sídliště spišských Sasů s městy Käsmark (Kežmarok) a Leutschau (Levoča) nebo sedmihradských Sasů s centrem Hermannstadt (Sibiu) v oblasti Transylvánie. Ve Slovinsku v oblasti Dolního Štýrska (Maribor-Marburg an der Drau), Kraňska s centrem Laibach (*Ljubljana*), Kočevje vznikaly v této době německé osady.

V 18. století po vytačení Turků z Uherska přicházejí na tato území podunajští Švábové a to do oblasti Švábského Turecka, do oblasti Budínských vrchů mezi Györem a Balatonem, do Bašky s centrem Neusatz (Nový Sad) v dnešní Vojvodině, do Banátu. Následovně se tito podunajští Švábové po pádu Rakouska Uherska stali občany tři států, východní Banát se nachází v Rumunsku, západní v Srbsku (srbský Banát ve Vojvodině) a menší severní část v Maďarsku. Němci se usazovali také v Bukovině, v Satu Mare na severovýchodě Velké uherské nížiny a pak na území Slavonie a Srem (Srijem) mezi Drávou, Sávou a Dunajem s centrem Osijek (Esseg). Němci se usazovali také v Dobrudži a v 19. století byli zvaní Němci z Besarábie ruskými cary, aby osídlovali Moldávii a Ukrajinu. Proces kolonizace byl ukončen koncem 19. století, aby v následujícím století, ke konci jeho poloviny, byli tito Němci vyhnáni či násilně vysídleni.

Výše uvedená tabulka je zpracována dle Gerhard Reichling, Die deutschen Vertriebenen in Zahlen, Teil I: Umsiedler, Verschleppte, Vertriebene, Aussiedler 1940- 1985, Bonn 1995 s. 17.

Pro www.go-east-mission.net převzato z podkladu zasláného autorem a s jeho povolením. Vychází v srpnu 2011.